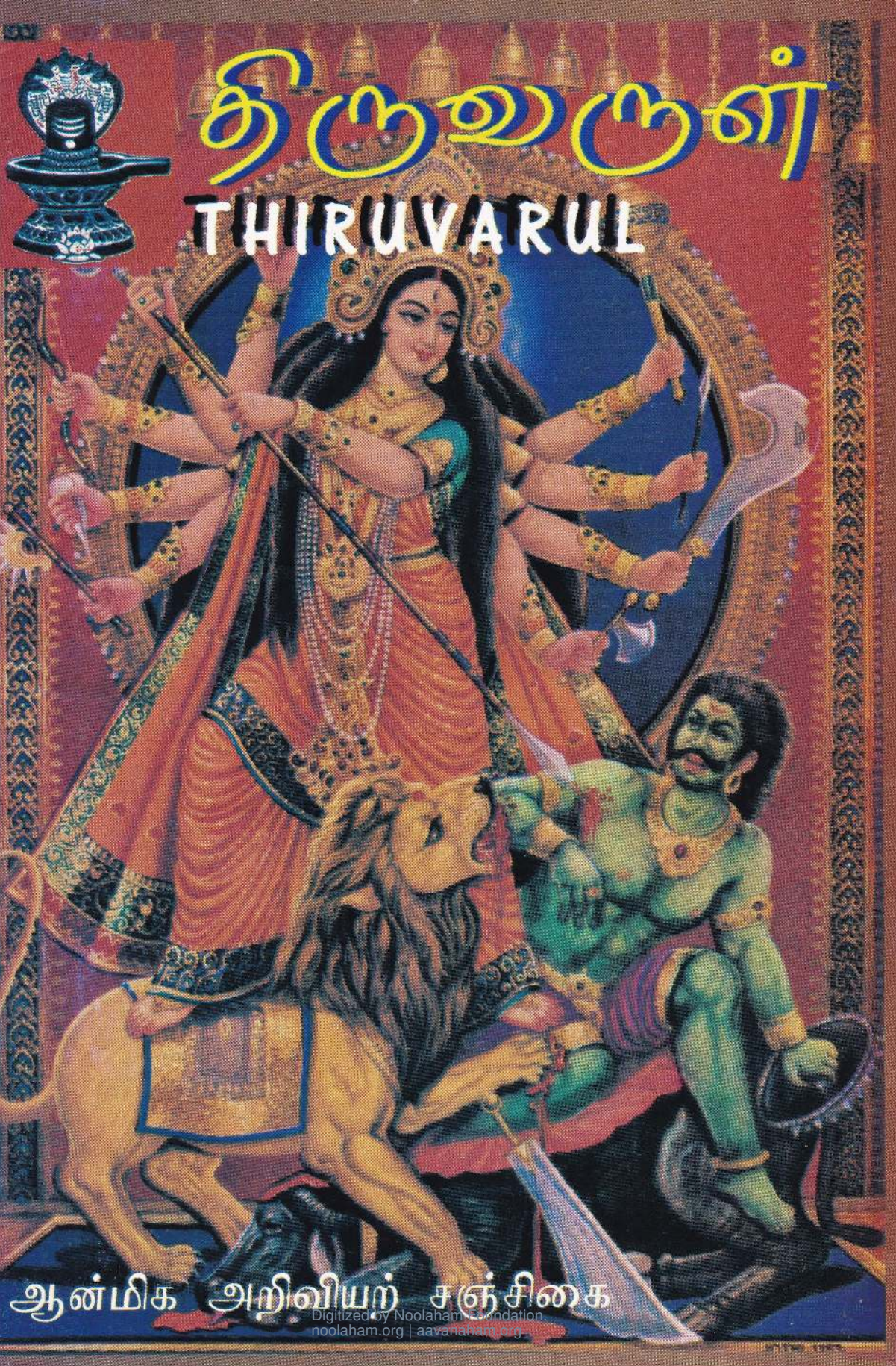

திருவருள்

THIRUVARUL

ஆன்மிக அறிவியற் சஞ்சிகை

GOPARA GNANAM

IMPORT & EXPORT - WHOLESALE & RETAIL
DEALERS IN TEXTILES - GOLD-STAINLESS
STEEL - FANCY ITEMS

ஞானம் தரும் நல்ல இசைக் கருவிகள்
கானம் இசைத்து கேட்போர் உளம் நிறைத்து
வானத்து அமரரை வாவென்று அழைத்து
மேனகையை ஆடவைக்கும் கேளீரே

Germany
Altenberger Str 9
48161 Muenster
Germany
Tel: 02533 933333

London
100 Upper Tooting Road
London SW 17 7EN UK
Tel: 0208 682 4004
Mobile: 07984 017 959
Fax: 0208 772 7780

உணங்க மறுக்கும் கறங்கள்!

உள்ளே புகுமுன் என்னோடு சிலநிமிடங்கள் செலவிடுங்கள்.

“புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் புதிய வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அடையாளம் தெரியாமல் தமிழர்கள் போகப்போகிறார்கள். இனைய தலைமுறையை இழந்துவிடப்போகிறோம்.. தமிழா உனக்கு ஏன் இந்த நிலைமை. சைவம் பாழ்போகிறதே!” என்றெல்லாம் காரணகாரியங்கள் கூறியவண்ணம் புற்றீசல்கள்போல் இந்த நாடுகளில் ஆலயங்கள் அடுத்துடுத்துத் தோன்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. மிக்கநன்று வரவேற்கிறோம்! ஆனால் இந்த ஆலயங்களால்தான் இனம் தொலையப் போகிறது என்ற ரகசியத்தைமட்டும் மறைத்துவிட்டார்கள். எந்தச் சைவத்தை காப்பதற்காகத் தொடங்கினார்களோ அந்தச் சைவத்தின் குரல்வளையை நெரித்து அன்பைத் தொலைத்துவிட்டு வெறும் மந்திரங்கள் நிறைந்த சைவத்தை ஆலயம் என்ற பெயரில் கட்டிக்காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

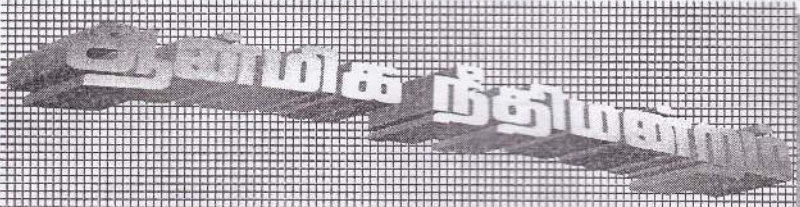
எந்த இனைய தலைமுறையைக் கட்டிக் காப்பதற்காக இந்த ஆலயங்களைத் தொடங்கினார்களோ அந்த இனைய தலைமுறையின் வினாக்களுக்கு விடையளிக்க முடியாமல் விக்கித்துப்போய் நிற்கிறார்கள்.

பணத்துக்காக மந்திரங்கள் பம்பரமாகச் சுழலுகின்றன. பணம் தேவையென்றவுடன் உடனே ஆயிரத்தெட்டு அர்ச்சனை என்று கடைவிரித்து விடுகின்றார்கள். அர்த்தமுள்ளவைகளையெல்லாம் அர்த்தமற்றவைக்குவதில் தீரர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

எந்த ஒரு விரத நிகழ்வுகளும் ஆலயங்களில் ஒரே தினத்தில் நடந்ததில்லை. நான்கோ ஐந்து ஆலயங்கள் ஒன்று சேர்த்து ஒன்றியம் அமைத்தார்கள். ஒன்றியத்தில் உள்ள ஆலயங்கள்கூட விரத நிகழ்வுகளை ஒன்றாக வைப்பதில்லை. இவர்களது இந்தச் சீர்கேட்டுக்குள் சைவமகாநாடு கூட வைக்கிறார்கள். புளிச்சல் ஏவறைப் பேச்சாளர்களை இறக்குமதி செய்து எங்களுக்குப் பூச்சாண்டி காட்டுகிறார்கள். சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் இவற்றிலிருந்து விடைபெற்று தனித்துவமுள்ள சங்கமாக இருக்குமென்று பார்த்தால் அவர்களும் சாடிக்கேற்ற மூடியாகவே இருக்கிறார்கள். தட்டிக்கேட்க வேண்டிய இவர்கள் தட்டிக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கேட்டால் மிக அழகாக நாங்கள் இப்படியான controversial பிரச்சினைகளுக்குள் போவதில்லை என்று நமுவும் சுயநலமிகளாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எப்போதான் விழித்தெழப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை.

இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது நிரம்ப வேதனையாகவும் வெறுப்பாகவும் இருக்கின்றது. கரங்கள் இறைவனை வணங்குவதற்கே மறுக்கின்றன. வணங்காமறுக்கும் இக்கரங்களை எப்படி நாம் வணங்க வைக்கமுடியும். சிந்தியுங்கள்!

மு. சூக்குணசுப்பிரமணியன்

சனியில் கல்யாணம் இனிமும் வேண்டுமா?

திருவருளின் ஆன்மீக நீதிமன்றில் பாரப்படுத்தப்பட்ட சனிக்கிழமையில் கல்யாணம் செய்வது தவறு என்று தெரிந்தும் கோயிற் குருக்கள்மாந் நான்குறித்து கல்யாணமும் செய்து வைக்கிறார்கள். ஆதலால் குருக்கள் சமூகம் தண்டனைக்கு குரியதே என்ற வழக்கு சம்பந்தமான பூர்வாங்க விசாரணைகள் முடிவடைந்து எமது நீதிபதியினால் வழங்கப்பட்ட தொகுப்புரையைக் கீழே நடுகின்றோம்.

திருவருள் ஏற்கனவே நவக்கிரக வழிபாட்டை ஆணித் தரமான ஆதாரங்களுடன் மறுத்து நிற்பதால் சனிக்கிழமையில் கல்யாணம் வைப்பதற்கு பல சாட்சிகள் நவக்கிரகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட நியாயங்களைக் கூறினார்கள். இந்தக் காரணங்களை நீதிமன்றம் அடிப்படையாகக் கொள்கைச் சட்ட விதியின் மூலம் நிராகரிக்கின்றது.

சனிக்கிழமையில் கல்யாணம் செய்து கொண்ட பல தம்பதியினரின் வாக்குமூலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும்போது அவர்கள் எவரது வாழ்க்கைதானும் பிரச்சினைக்குரியதாக இருக்கவில்லை.

இவர்கள் பணத்துக்காகவும் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளின் வதிவிட அனுமதிக்காகவும் தங்களினுடைய தனித்துவமான தன்மைகளை விட்டுக்கொடுப்பார்களேயானால் இவர்கள் குருக்கள் என்கின்ற ஸ்தானத்தைவிட்டுக் கொடுத்து ஆலயச் சிலைகளின் பராமரிப்பாளர்கள் என்ற புதிய ஒரு பெயரைத் தாங்கிக்கொள்ளுதல் சாலச்சிறந்ததென்றே இந்த நீதிமன்றம் கருதுகின்றது.

சமயம் தெரிந்தவர்கள் என்று புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் உள்ள ஆலயங்களின் பிரதான குருக்கள்மாரை நீதிமன்றக்கு வரவழைக்க முயற்சித்தபோது அவர்கள் நடுவுவதற்கான சகல முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டார்கள். ஒன்று இந்தப் பிரச்சினைக்கு விடை தெரியாமல் இருக்கவேண்டும் அல்லது வெளிப்படையாகக் கருத்துச் சொல்ல முடிகெலும்பற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும். புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் உள்ள ஆலயங்களின் குருக்கள்மார்வெறும் ஆலயக் கூலிகளாகத் தொழிற்படுகின்ற தன்மையே தென்படுகின்றது. இந்த நிலைமை கமுகமான சமய ஓட்டத்திற்கு எந்த வகையிலும் ஏற்றதல்ல. இவர்கள் பணத்துக்காகவும் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளின் வதிவிட அனுமதிக்காகவும் தங்களினுடைய தனித்துவமான தன்மைகளை விட்டுக் கொடுப்பார்களேயானால் இவர்கள் குருக்கள் என்கின்ற ஸ்தானத்தைவிட்டுக் கொடுத்து ஆலயச் சிலைகளின் பராமரிப்பாளர்கள் என்ற புதிய ஒரு பெயரைத் தாங்கிக் கொள்ளுதல் சாலச்சிறந்த தென்றே இந்த நீதிமன்றம் கருதுகின்றது. இந்தப்

பரிந்துரை எவ்விதமான காமப்புணர்வோடும் கூறப்படவில்லை. சமயத்தின் மீது கொண்ட பற்றாலும் அதன் மரபுரிதியான விழுமியங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற ஆதங்கத்தினாலுமே வழங்கப்படுகின்றது.

சனிக்கிழமைகளில் விவாக நாட்கள் பஞ்சாங்கத்தில்தான் இருக்கின்றது என்ற துணையை பல குருக்கள்மார் முன்வைத்துள்ளனர். அப்படியானால் சனிக்கிமைகளில் திருமணம் வைக்கக் கூடாது என்ற விதியைக் கொண்டுவந்தவர் யார்?

பஞ்சாங்கம் என்பது பிழையான கருத்தா?

இப்படி முன்னுக்குப்பின் முரணான பல காரணங்கள் இந்தவிடயத்தில் மதிப்புக்குரிய பலரால் முன்வைக்கப்பட்டன. இவர்களால் வைக்கப்பட்ட எந்தக்காரணமுமே தகுந்த ஆதாரங்கள் கொண்டனவாக இல்லை.

பஞ்சாங்கத்தில் சனிக்கிழமைகளில் கல்யாணநாட்கள் உள்ளன என்பதோடு நோக்கும்போது கல்யாணம் வைப்பதில் எவ்வித தவறுமில்லை என்றே இந்த நீதிமன்றம் கருதுகின்றது.

இந்நேரத்தில் இதனோடு அண்டிய சில விபரங்களையும் தெளிவுபடுத்த விரும்புகின்றோம்.

சமயத்திற் பல கிரியை முறைகள் எழுந்தமானத்துக்கு மக்களின் மனங்களை இறைவனிலிருந்து பிரித்தாளுவதற்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கிரியை முறைகள் எவையும் நிலையானதாகவும் இல்லை.

இடத்துக்கு இடமும் குருக்களுக்குக் குருக்கள் வேறானதாகவும் இருப்பதைக்காணக்கூடியதாகவுள்ளது. எந்த ஒரு கிரியை முறையும் ஒருமைப்பட்டவைகளாக இல்லை. எந்த ஒரு கிரியை முறைமையும் சைவ சிந்தார்த்தத்துக்கு அமைவாகவும்

இல்லை. இந்த நிலையில் இக்கிரியை முறைகளுக்கான விளக்கங்களை வலிந்து உருவாக்கி விளங்குவது சிறந்த முறையல்ல. இது மேலும்

மேலும் சிக்கல்களையே தோற்றுவிக்கும். விளக்கங்கள் முன்வைக்கப்படுமுன் கிரியைகள் பொதுமைப்படுத்தப்பட்டு அவை வரையறுக்கப்பட வேண்டும். வரையறுக்கப்படாதவிடத்து அவை வெறும் கேலிக்கூத்துக்களாகவே தென்படும்.

நியூட்டனின் விதி எனும்போது அது உலகம் முழுமைக்கும் பொதுவான மாற்றமற்ற ஒன்றாகவே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோலவே சமயக்கிரியைகளும் அமைக்கப்படவேண்டும். திருமணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு திருமணத்தின்போது செய்யப்படவேண்டிய யாவும் திட்டவாட்டமாக வரையறுக்கப்படவேண்டும். திருமணம் சைவமுறைப்படி எங்கு நடந்தாலும் ஒரேமாதிரியாகவே நடக்கவேண்டும். அதை விட்டு ஒவ்வொரு குருக்களும் நாம் நினைத்தபடியே கிரியை முறைகளை மாற்றுவது சிறந்ததல்ல.

இப்பொதுமைக்கான வழிமுறைகளை இந்த நாட்டில் உள்ள சங்கங்கள் குறிப்பாக சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் தன்னுடைய தலையாய பணியாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்கின்றோம். சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் தனது பத்திரிகையான கலசத்தில் கிரியைகளுக்கான விளக்கங்கள் தர முன்வந்துள்ளமை குட்டையைக் குழப்புவதாகவே முடிந்துவிடும்.

கிரியைகளைப் பொதுமையாக்கும் முயற்சியில் கலசமும் ஈடுபடவேண்டும். இப்படியான செயல்கள் தொடர்சியாக நடைபெறுமாயின் இந்தச் சனிக்கிழமைக் கல்யாணப் பிரச்சினைகள் எந்தவகையிலும் எழும்பாதென்றே நினைக்கின்றோம்.

வாசகர் கவனத்தில் கு!

ஆன்மீக நீதிமன்றில் ஆலயங்களில் நடைபெறும் பிரச்சினைகளை வழக்காக நீங்கள் தொடுக்கலாம். அதற்கான சமூக நீதி எவ்வித பாரபட்சமும் இல்லாமல் வழங்கப்படும்

ஆசிரியர்

பேராசிரியர் அ. ச. ஞா வுக்கு என் முதல் வணக்கம்

பேராசிரியர் அ.ச.ஞாவும் புலவரும்

எனது இளவயதில் எனது உள்ளத்தை ஈர்த்து. எனது உள்ளத்திற் தமிழுணர்வூட்டிய பெருமக்களுள் அ.ச.ஞா அவர்கள் மிகவும் முக்கிய இடத்தை வகிப்பவர்!

இருபத்திரண்டு வயதிலேயே என் தாயத்திருநாடாம் ஈழமண்ணை விட்டுப் பிரிந்து புலம் பெயர் நிலத்திற் புகுந்துவிட்ட நான் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாகத் தமிழையும் தமிழ் சார்ந்த தெய்வ தேச தேசியச் சிந்தனைகளையும் கலைகலிதை இலக்கியத்தின் வழியே எம் முன்னோர் ஊன்றிச் சென்ற வாழ்வு நெறித் தத்துவங்களையும் போற்றியும் ஏற்றியும் எழுதியும் பேசியும் வருகிறேனென்றால் அதற்கு முக்கியகாரணமாக உள்ளவை நான் என் மண்ணில் வாழ்ந்த காலங்களில் எனது செவிவழிக்கேட்டு உயர்வோரில் ஏந்திக்கொண்ட பேருரைகளையெனில் அது மிகையாகாது.!

அக் காலத்தின் தமிழகத்திலிருந்து பற்பல அறிஞர் பெருமக்கள் நம்மண

புலவர் சீவனாதன்

னுக்கு வருகைதந்து பேருரைகள் ஆற்றிச் செல்வர்! ஊர் கடந்து உரை நடக்கும் இடந்தேடிச் சென்று புழுதியில் அமர்ந்து இப் பேருரைகளைக் கேட்பவர்களுள் நானும் ஒருவன். அ.ச.ஞா, கி.ஆ.பெ. ம.பொ.சி. குன்றக்குடி அடிகளார் என எமது நெஞ்சிற் பதிந்து எமது இலக்கியத் தாகத்திற்கு நீர் வார்த்தவர்களை நான் ஒரு போதும் மறந்ததில்லை.

எனது வாழ்வில் முதல் முறையாகத் தமிழகத்திற்கு எனது ஐம்பத்து மூன்றாவது வயதில் கடந்தமாதம் (ஆவணி 2002) விடுமுறையில் வந்திருந்தேன்.

தமிழகத்திற்கு நிச்சயம் ஒரு நாள் போவேன் என்ற தாகம் கொண்ட திருநாளைப்போவானாக இருந்த நான் இரையருளால் இம்முறை இங்கு வந்து சேரும் வாய்ப்புக்கிட்டியது. எதிர்பாராத சந்திப்புகள்! எண்ணத்தை ஈர்த்த அனுபவங்கள் எனக்குக் கிட்டின.

அதில் என்னைத் தமிழ் வரலாற்றோடு இணைத்த ஒரு சந்திப்பு அ. ச. ஞா வுடனானது.

அ.ச.ஞா வின் கருத்துச் சுரங்கங்களை எங்கு பெறலாம் என்ற தேடலின்போது வானதி பதிப்பகமே இவரது பதிப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார்கள் என்ற செய்தியை அன்பு நண்பர்கள் காந்தி கண்ணதாசன் அவர்களும், ரவி தமிழ்வாணன் அவர்களும், கூறியதன் விளைவாக நான் வானதி பதிப்பகத்திற்குச் சென்றிருந்தேன்.

ஆவணி 24ஆம் திகதியென நினைக்க

கின்றேன். இது ஒரு காலை நேரம்! வானதியில் அ. ச. ஞா வின் 22 நூல்களை வாங்கினேன். எனக்கு அங்கு உதவிய திரு மாரிமுத்து அவர்களிடம் அ. ச. ஞா வின் மீதுள்ள எனது பக்தியை வெளிப்படுத்தி அவரை நான் பார்க்கவேண்டுமென்ற எனது விருப்பத்தை வெளியிட்டேன்! நிச்சயம் போய்ப்பாருங்கள்! நீங்கள் அவரைப் பார்க்க

வேண்டிய நேரமும் இதுதான். அவர் வயோதிபத்தின் தளர்ச்சியுடன் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிறார்!

காலை பதினொரு மணிக் கு முன் சென்றால் அவரைப் பார்க்கமுடியும் என்று திரு மாரிமுத்து அவர்கள் கூறினார். உடனடியாக அசோக் நகரிலுள்ள ஐயா அ. ச. ஞா அவர்களின் வீட்டிற்கு விரைந்தோம்!

ஓர் ஆலயத்தினுட்பிரவேசிப்பவன்போல அவரது இல்லத்தினுள் அடியெடுத்து வைத்தேன். எனது இளவயதில் அரங்கிலே பார்த்த அ.ச. ஞாவின் முகத்தை எனது நெஞ்சில் நிழலாட்டப்பட்டபடியே உள்ளே சென்றேன். அவரது மக்கள் என்னை அன்போடு வரவேற்றனர். என்னை அறிமுகம் செய்து எனது உள்ளக் கிடக்கையை வெளிப்படுத்தினேன்.

ஐயாவின் படுக்கையறையின் கதவுகள் அப்போது சாத்தப்பெற்றிருந்தன. நாற்காலியில் அமர்ந்து இறை தரிசனத்திற்காகக் காத்திருக்கும் ஒரு பக்தனைப் போலக் காத்திருந்தேன். முன்னோர்களையும் அவர்களது அனுபவத்தையும் அறிவையும் மதித்து வணங்கும் சந்ததியிற் பிறந்த எனக்கு இந்தச் சந்திப்புக்குப் பின்னால் இருக்கக்கூடிய ஆழமான ஆன்மீகப் பிணைப்பை அப்போதே உணரக்கூடியதாக இருந்தது. கதவு திறந்து கொண்டது!

ஐயா கதிரையில் அமர்ந்திருந்தார் நான் அன்றைய நாட்களில் அரங்குகளிற்கண்ட அந்த உருவத்தையும் இலக்

கிய இதிகாச ஆன்மீகத் தத்துவங்களை மிகவும் எளிய வாழ்வுக்கு ஒத்த எடுத்துக்காட்டுகளுடன் நகைச்சுவையோடு அள்ளி வழங்கிய அந்தக் கணீரென்ற குரலையும் மீண்டும் ஒருமுறை எனக்குள் நிழலாட்டினேன்.

உடலின் தளர்ச்சியும் வயதின் முதிர்ச்சியும் நோயின் முதிர்ச்சியும் ஐயாவின் தோற்றத்தில் ஏற்படுத்திய மாற்றத்தைச் சுதாகரித்துக்கொண்டு உள்ளே பிரவேசித்தேன். முன்னும் பின்னும் தலையை அசைத்தபடி மிகவும் சிரமத்துடன் மூச்சுவிட்டபடி ஐயா கதிரையில் அமர்ந்திருந்தார்.

வாழ்வெல்லாம் பேசியும் எழுதியும் வந்த அந்தப் பெரியவர், பேசாமல் எழுதாமல் இருப்பதைப் பார்க்க எனக்கு மிகவும் கஸ்டமாக இருந்தது. ஐயாவுடன் அதிகம் பேசக்கூடாதென்பதை உணர்ந்து கொண்டவனாக மிகவும் அடக்கத்துடன் அவரை வணங்கியபடி முன்னே முழங்காலில் அமர்ந்து கொண்டேன். அவரது மகளார் நான் ஆசி வேண்டி நிற்பதை ஐயாவிற்கு மெதுவாகக் கூறியதும், அவர் தனது கரங்களிற் திருநீற்றுப் பையினை எடுத்துத் தாமும் அணிந்து, எனக்கும் அணிவித்து என்னை வார்த்தைகள் உதிர்த்து ஆசீர்வதித்தார்.

நான் எடுத்த எடுப்பிலேயே அவரிடம் மிகவும் பயபக்தியோடு ஐயா பேசக்கூடிய உடல் நிலையில் நீங்கள் இல்லாதிருப்பதால் நானே பேசுகிறேன் நீங்கள் கருணை கூர்ந்து என்னைக் கேளுங்கள்! என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னை அறிமுகப்படுத்தினேன்.

அவரும் என்னுடன் பேசினார்! பேசிய வார்த்தைகள் மிகச் சில! ஆயினும் களைப்பின் மத்தியிலும் ஆர்வத்துடனும் அவதானத்துடனும் கருத்துதிர்த்தார். என் தந்தையார் முத்தமிழ்ப்புலவர் நல்லதம்பிப்பிள்ளை அவர்களைத் தமக்கு நன்கு தெரியுமென உறுதிப்படுத்தியதோடு எனது தமிழுணர்வையும்

**ஆன்றோர் அறிவும்
சான்றோர் சால்பும்
தோன்றாத் துணையாய்க்
கொண்டது அவையே!**

ஈடுபாட்டையும் பாராட்டி வாழ்த்தினார்! இன்றைய இலக்கிய உலகில் நாம் முகங்கொள்ளும் பிரச்சினைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டோம். யான் லண்டனில் நிர்மாணித்துள்ள தமிழவை என்ற அமைப்பின் இலக்கினை விளக்கும் கவி வரிகளை அவருக்கு முன்னே சமர்ப்பித்தேன்.

**ஆன்றோர் அறிவும்
சான்றோர் சால்பும்
தோன்றாத் துணையாய்க்
கொண்டது அவையே!**

என்ற ஓர் அவைக்குரிய எனது இலக்கணத்தை நான் கூறியதும் மிகவும் உணர்வோடு இதன் உட்பொருளை உவந்தேற்றுப் பாராட்டினார். ஒரு குரவின் முன்னே தன்னை வெளிப்படுத்தும் மாணவனாக நானிருந்தேன். செல்லரித்துக்கிடந்த செந்தமிழ் ஏடுகள் என்ற எனது முன்னோர் வாழ்த்துக் கவிதையினை அவருக்கு முன் எடுத்தாராதேன்.

உங்களுக்கு நன்றாகக் கவிதை வருகிறது என்று நெஞ்சார வாழ்த்தினார்.

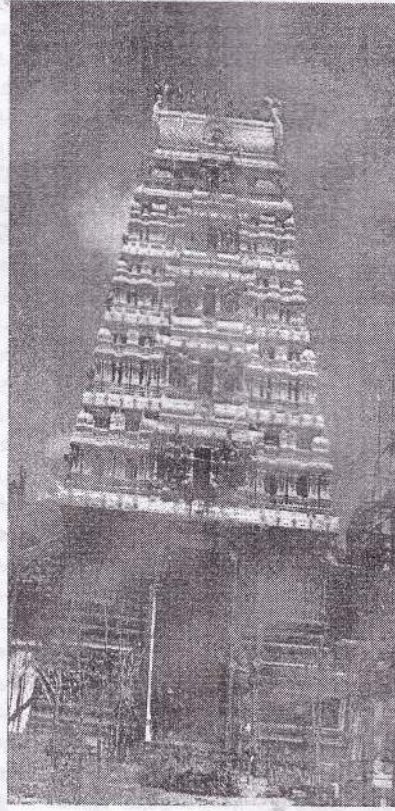
இதுவரை நான் வெளிப்படுத்திய அறியாமைக்கு என்னை மன்னித்து விடுங்கள் என்று கூறியவாறு அந்தப் பெரியவரிடம் நான் விடைபெறத் தயாரானேன். அப்போது அவருடன் இணைந்து புகைப்படத்தில் இருக்கும் விருப்பத்தை நான் தெரிவிக்க அவரது மகனார் புகைப்படக் கருவியுடன் படம் எடுக்கத் தயாரானார்.

ஐயா மெதுவாக மகனாரிடம் ஆயத்தமாகும்போது சொல் நான் தலையாட்டாமல் இருப்பேன். என்று அவர் கேட்டுக்கொண்டார். அந்நிலையிலும் சூழலுக்குத் தன்னைத் தயார்ப்படுத்தும் இலக்கு அவரிடம் இருந்தது. கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன். படம் எடுத்துக்கொண்டோம். ஐயாவின் தாள்களை முத்தமிட்டு அவர் முன்னிருந்து அவரை மீண்டும் வணங்

கிவிட்டு விடுதலில்லா ஆன்மீக ஈடுபாட்டுடன் அவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டேன்.

இதனைத் தொடர்ந்து எனது பயணத் தொடரில் மதுரை சென்றிருந்தேன். அங்கிருந்தபோதுதான் ஐயா இறை பதமடைந்த செய்தி எனக்குக் கிட்டியது.

நான் சென்று கண்டதன்பின்னர் ஓரிரு தினங்களில் ஐயா பூதவுடல் நீங்கிப் புகழுடல் எய்திவிட்டார். அவரது இறுதிப் பயணத்தின்போதாவது எனது முதல் வணக்கத்தைச் செலுத்தும் வாய்ப்பினையளித்த எல்லாம் வல்ல பராசக்தியின் பாதங்களைத் தொழுதவாறு ஐயாவிற்கு மானசீகமாக விடைகொடுத்தேன். தமிழுணர்ந்தோர் மாணிப்பதில்லையென்ற பேருண்மை ஐயாவிற்கு நிச்சயம் பொருந்தும்! வாழ்க அ. ச. ஞாவின் புகழ்!

தியானயோகம்

வைத்திய கலாநிதி அ. விசாகரத்தினம்

தியானக்கலையை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த அறியாமை நிறைந்த இருண்ட வாழ்வுக்கு அப்பால் உள்ள பரஞ்சோதியை அறிவதன் மூலம் இருளைக் கடக்கலாம். வேறுவழியே இல்லை. மனிதனுக்கு உண்மை வேண்டும். உண்மையை அவன் அனுபவத்தில் காணவேண்டும். அதை உணர்ந்து அனுபவித்த பின் எல்லா ஐயப்பாடுகளும் தூரியனைக் கண்ட இருளைப்போல அகன்றுவிடும். இப்படியாக உண்மையை சத்தியத்தை கண்டு அனுபவித்த மகான்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

மனிதனிடம் ஆராய்ந்து அறியும் அறிவு உண்டு. இந்த அறிவால் என்ன பயன்? முதலில் அறிவுக்குக் கிட்டும் மிகப் பெரிய பரிசு உண்மையை உணர்ந்து கொள்வதாகும். அதனால் நமது துன்பத்தை அகற்றிவிடலாம்.

தனது சொந்த மனதை ஆராயும் ஒருவன் இயல்பாகவே என்றுமே அழியாத தூய்மையான ஒரு பொருளை நேருக்கு நேராகக் காண்கிறான். பூரணமான ஒரு பொருளை நேராகக் கண்டபின் அவனுக்குத் துன்பம் இல்லை. ஐயமில்லை. துயருமில்லை. ஏனெனில் நிறைவேறாத ஆசையும் மரண பயமுமே எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் காரணமாகும்.

தனக்கு மரணம் இல்லை என்பதை மனிதன் அறியும்போது அவனுக்கு மரணபயம் நீங்கிவிடுகின்றது. தன்னைப் பூரணன் என்று அறியும் போது அவனிடம் வீண் ஆசைகள் எழாது. இவ்விரண்டும் இல்லாமல்

போவதால் துன்பமும் அகன்று இவ்வுடலில் இருக்கும்போதே அவனுக்குப் பூரண ஆனந்தம் உண்டாகின்றது.

இந்த ஆனந்தத்தை அடையும் ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு ஒரே உபாயம் மனதை ஒரு முகப்படுத்தித் துவதே. உதாரணமாக ஒரு இரசாயன விஞ்ஞானி தன் ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில் அவன் ஆராயும் பொருள்களின் மீது தன் மனதை ஒருமுகப்படுத்தி அவற்றின் இரகசியங்களைக் காண்கிறான். இதுபோல ஒரு வானியல் வல்லுனன் தனது மனத்தின் ஆற்றலை ஒருமுகப்படுத்தித் தொலைநோக்கி வழியாக ஆகாயத்தையும் சந்திரன், சூரியன் முதலான நட்சத்திரங்களையும் நோக்கி அவற்றின் இரகசியங்களை அறிகிறான்.

நாம்பேசும் பொழுது எவ்வளவுக்கு எமது எண்ணங்களை ஒருமுகப்படுத்துகிறோமோ அவ்வளவிற்கு ஒரு விடயத்தை தெளிவு படுத்துகின்றோம். இதுபோலவே கேட்பவர்களும் எவ்வளவிற்கு தங்கள் மனதை ஒரு முகப்படுத்திக் கேட்கிறார்களோ அவ்வளவிற்கு அவர்கள் கேட்கும் விசயத்தை தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

இதிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்வது யாதெனில் உலகிலுள்ள அறிவை எல்லாம் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தியதால்தான் மனிதன் பெற்றிருக்கிறான்.

ஒருமுகப்படுத்திய மனதால் ஊடுருவினால் உலகம் தனது இரகசியங்களை வெளிக்காட்டத் தயாராக இருக்கின்றது. ஊடுருவலின் வலிமையும் வேகமும் மனத்தைக் குவிப்பதாலேயே கிடைக்க

கின்றது. மனத்தின் ஆற்றலுக்கு ஒர் எல்லையே இல்லை. நீங்கள் எவ்வளவிற்கு மனத்தைக் குவிக்கிறீர்களோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு உங்கள் மனத்தின் ஆற்றல் அதிகரிக்கின்றது. இதுவே மனத்தைக் குவிப்பதன் இரகசியமாகும்.

இதைத்தான் எண்ணிய தெண்ணியாங்கெய்துவர் எண்ணியங் திண்ணியர் ஆகப்பெறின் என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியுள்ளார்.

இயல்பாகவே நமது புலன்கள் வாயிலாக மனம் வெளி நோக்குக் கொண்டதாகவே இருக்கிறது. இதனால் மனதை புறப் பொருளின் மீது குவிப்பது எளிதாகும். ஆனால் சமய ஆராய்ச்சி மனத்தத்துவம் போன்றவற்றில் அவ்வாறு அன்றும் ஏனெனில் அதில் காண்பவனும் காணப்படும் பொருளும் ஒன்றே ஆகிறது. அதாவது காணப்படும் மனம் நமது கண்ணில் படாது நமக்குள்ளே இருக்கின்றது. எனவே கண்ணில் படாத இந்த மனத்தை நமது மனத்தைக் கொண்டுதான் ஆராயவேண்டும். அதாவது மனதைக் கொண்டு மனதை ஆராயவேண்டும்.

இந்த மனதிற்கு தன்னை நோக்கும் தன்மை உண்டு. உதாணத்திற்கு நான் உங்களோடு பேசுகிறேன் அதே வேளையில் நான் தனியே நின்று நான் பேசுவதைக் கேட்கிறேன். அதேவேளை நான் அடுத்துப் பேசவேண்டியது என்ன என்பதையும் சிந்திக்கிறேன். ஒரே வேளையில் வேலை செய்வதும் நினைப்பதுமாக இருக்கும்போது மனதின் ஒருபகுதி விலகி நின்று நினைப்பது எதைப்பற்றி என்பதையும் அறிகின்றது.

காரிருளில் கதிர்வன் கதிர்கள் புகுந்தால் அங்குள்ள மறை பொருட்கள் யாவும் புலனாகும். அதுபோலக் குவிந்திருக்கும் மனம் கூர்மை உற்றுக் கதிர்போன்று பிரகாசமடைவதால் அது தனக்குள் மறைந்திருக்கும் இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துகின்றது. அதனால் நம் பமுடியாத மனநிகழ்ச்சிமீது நம்பிக்கை

வைக்க ஆரம்பிக்கின்றோம். இதனால் உண்மையான ஆத்மீக உணர்ச்சி வெளிப்பட ஆரம்பிக்கின்றது. நம்மிடம் ஆத்மா உண்டா இல்லையா? என்றும் வாழ்வு ஐந்து நிமிடத்திற்கா அல்லது நித்தியமானதா? என்றும் பிரபஞ்சத்தை ஆள ஒரு கடவுள் உண்டா இல்லையா? என்றும் நாமாகவே அறிந்து கொள்வோம்.

மனதைத் திரட்டி ஒரு முகப்படுத்தவும் மனதின் ஆழமான பகுதியைக் காணவும் அதன் இயல்புகளை ஆராய்ந்து தொகுத்து பொதுத்தன்மை கண்டு முடிவு காண்பதே யோகம். தியானம் இவற்றின் நோக்கமாகும். இதில் சமயத்தைப்பற்றியோ நாம் நாஸ்திகர்களாகவோ ஆஸ்திகர்களாகவோ கிறிஸ்தவர்களாகவோ யூதர்களாகவோ பௌத்தர்களாகவோ என்ற கேள்விக்கு இடமேயில்லை. நாம் மானிடர் என்பதை உணர்ந்து கொண்டால் போதும்.

சமயத்தை ஆராய உரிமையும் ஆற்றலும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உண்டு. விடயங்களைப்பற்றி ஏன் என்று கேட்கும் உரிமையும் விடயத்தைத்தானே ஆராய்ந்து காணும் உரிமையும் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. ஆகவே இந்த யோகப் பயிற்சிக்கு குருட்டு நம்பிக்கை வேண்டியதில்லை. ஆராய்ந்து உண்மைகளைக் கண்டு பிறகு அவற்றின் மீது நம்பிக்கை வையுங்கள். அதற்கு முன்பு எதையும் நம்பாதீர்கள். இந்த யோகம் தியானம் போன்ற பயிற்சிகளைக் கற்பதற்கு சற்று நீண்ட காலமும் நீடித்த முயற்சியும் பயிற்சியும் வேண்டும்.

இப்பயிற்சியின் ஒரு பகுதி உடலைச் சார்ந்தது. பெரும் பகுதி மனதைச் சார்ந்ததாகவும் இந்த மனம் எவ்வளவிற்கு இந்த உடலுடன் தொடர்பு உள்ளது என்பதை போகப் போக உணர முடியும்.

மனமென்பது உடலின் நுண்ணிய பகுதி என்றும் அது உடலின்மீது வினை புரிகின்றது என்றும் கொண்

டால் உடலும் மனத்தின் மீது வினை
 புகிறதது என்று கொள்வது நியாயமே.
 ஏனெனில் உடல் நோய்வாய்ப்பட்டால்
 மனமும் சஞ்சலமடைகின்றது. உடல்
 நலமாயிருந்தால் மனமும் நலமாயிருக்
 கின்றது. நமக்குப் பசிவரும்போது
 மனம் கவலை அடைகிறது. மனம்
 கலங்கினால் உடலும் நலிவடைகின்றது.
 எனவே இவை இரண்டும் ஒன்றோடு
 ஒன்று தொடர்புடைய ஒன்றாகும்.
 அதாவது ஒரு பொருளை இரு
 நிலையில் உள்ளது.
 மக்களிற் பெரும்பாலோர் உடலின்
 ஆணைக்கு உட்பட்டவர்களே. இவர்
 களிலும் பலர் விலங்குகளில் இருந்து
 சிறிது மட்டுமே வேறுபட்டுள்ளனர்.
 பலரால் மனதை அடக்க முடிவதில்லை.
 உடலையும் மனதையும் கட்டுப்படுத்
 துவதற்கு உடல் சார்ந்த சில
 உதவிகள் வேண்டும். உடலைப்
 போதியளவு அடக்கிய பின்தான் மனதை
 அடக்க முடியும். மனதை வசப்படுத்தி
 நமது ஆணைக்கு உட்படும்படி
 செய்து நமது விருப்பப்படி அதன் ஆற்
 றல்களைக் குவித்து ஒரு முகமாக்கி
 செயல்புரிய நமக்கு முடியும்.
 இப்படியாக எமது மனத்தை எமது
 கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்து
 அதன் உள்ளிருக்கின்ற மெய்ப்
 பொருளை காண்பதற்கு ஆகம்
 ஞானிகளால் போதிக்கப்பட்ட அருங்
 கலையே இந்த யோகம், தியானம்போன்ற
 கலைகளாகும்.

கொடிக்கவி

நான்கு பாடல்களைக் கொண்ட சிறு நூல்
 கொடிக்கவி. சிதம்பரம் நடராசர் கோயில்
 கொடியேற்றத் திருவிழாவின்போது அங்
 குள்ள அந்தணரால் கொடியை ஏற்ற
 முடியவில்லை. அப்பொழுது உமாபதி
 சிவம் வந்தாற்றான் கொடி ஏறுமென்று ஓர்
 அசிரி கேட்டது. இவர்களால் ஒதுக்கப்பட்
 டவர் உமாபதிசிவம். அவர் வந்து
 கொடிக்கவி என்ற இப்பாடலைப்
 பாடியவுடன் கொடி தானாக ஏறியது.

தமிழ் மறை கூறும் யோது அறங்கள்

- தாயை வணங்கல்
- தந்தையை வணங்கல்
- ஆசிரியனை வணங்கல்
- குரவை வணங்கல்
- பெரியோர்களை வணங்கல்
- உண்மை பேசல்
- செய்நன்றி அறிதல்
- அன்புடமை
- நடுவு நிலைமை
- பொறுமை
- தெய்வ நம்பிக்கை
- தெய்வ வழிபாடு
- சந்தோசமுடமை
- ஒழுக்கமுடமை
- சுத்தமுடமை
- ஈகை - கொடுத்தல்
- பிறர் பொருள் விரும்பாமை
- களவு எடாமை
- கள் உண்ணாமை
- வஞ்சனை இல்லாமை

எனக்குள் நான்

புதுக்கவிதைகளை கருதை என்று அழைக்க விரும்புகின்றேன் நான். கரு கருக்கொள்ளும்போது அது வார்த்தை வடிவம் பெற்று ஓர் இயல் வெளிப்பாடாக வருகின்ற படைப்பினை நான் கருதை என்று அழைப்பதில் தவறில்லையென என நினைக்கின்றேன். புதுக் கவிதை என்று கூறிகவிதை என்ற மரபுச் சொல்லுக்குள் என் இவர்கள் நுழையப் பார்த்தார்கள் என்பதைத்தான் என்னாற் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை.

புலவர் சீவனாசுதன்

அண்மையில் இசைஞானி இளையராஜா அவர்கள்

எழுதியுள்ள துளிக் கடல் என்னும் நூலிற்கு திரு ஜெயகாந்தன் அவர்கள் எழுதியுள்ள அணிந்துரையைப் படிக்க நேர்ந்தது. மரபுக் கவிதை புதுக் கவிதை பற்றிய ஒரு கருத்தினை அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

மரபுக்கவிதைகள் தமிழைத் தாங்கி நிற்கின்றன. புதுக்கவிதைகளைத் தமிழ் தாங்கி நிற்கின்றது என்கிறார் அவர்.

புதுக் கவிதை குறித்து எங்கள் உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் அவர்களும் மிகவும் ஆழமான இறுக்கமான கருத்துடன் இருக்கிறார் என அறிவேன். நறுக்கு என்று மிகவும் அடக்கமாக வர்ணிக்கின்றார். இப் புதுக் கவிதைகளை கருதை என்று அழைக்க விரும்புகின்றேன் நான். கரு கருக்கொள்ளும்போது அது வார்த்தை வடிவம் பெற்று ஓர் இயல் வெளிப்பாடாக வருகின்ற படைப்பினை நான் கருதை என்று அழைப்பதில் தவறில்லையென என நினைக்கின்றேன். புதுக் கவிதை என்று கூறிகவிதை என்ற மரபுச் சொல்லுக்குள் என் இவர்கள் நுழையப் பார்த்தார்கள் என்பதைத்தான் என்னாற் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. இதைவிட ஹைக்கூ கவிஞர்கள் என்ற பெயரில் இன்னுமொரு பிரசவம் தமிழகத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது.

ஒரு தடவை தொலைக்காட்சியில் ஹைக்கூக் கவிஞர் ஒருவர் கவிதைப் பொழிவொன்றைச் செய்தார். தம்மை மயிர்க் கூச்செறிய வைத்ததாம் ஒரு கவிதை. அது இதுதான். பலசரக்கு ஸ்டோரின் மனேச்சருக்கு குழந்தை பிறந்தது. எடை குறைவாக. இது தம்மை மயிர்க் கூச்செறிய வைத்ததாகக் கூறி உருகினார். அந்தக் ஹைக்கூ கவிமேகம்.

புலம்பெயர் நிலங்களில் ஏற்கனவே தமிழழிவினை நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்!

இந்த அழகில் ஹைக்கூவும் இங்கே

நுழைந்துவிட்டால் நாம் பேனாவைக் கடலில் எறிய வேண்டியதுதான்.

ஒரு முக்கிய விடயத்தை நான் இங்கு குறிப்பிட்டேயாகவேண்டும்! தமிழகத்திலும் சரி, ஈழத்திலும் சரி புதுக் கவிதைகளும் ஹைகூக்களும் எங்கள் எதிர்காலச் சந்ததியினரை முழுதாக ஆக்கிரமித்துவிட முடியாது. காரணம் திரு ஜெயகாந்தன் அவர்கள் மிகவும் நம்பிக்கையோடு குறிப்பிடுவதுபோல் அங்கெல்லாம் மரபுக்கவிதைகள்தான் தமிழைத்தாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆயிரமாயிரம் புத்திஜீவிகளும் புரட்சி வாதிகளும் தோன்றி மறையினும் தமிழ் மரபை மாசுபடுத்த முடியாது என்பதை வரலாறு இன்றுவரை காட்டி வந்துள்ளது!

நான் அடிக்கடி கூறுவேன்! நாம் எத்தனையோ புதிய இலக்கியங்களை படைப்பதாகப் பல ஆண்டுகளாகப் பேசி வருகின்றோம்! எழுதி வருகின்றோம்! எனினும் இதுவரை தமிழில் ஐம்பெரும் காப்பியங்கள் இருப்பதாகக் கூறி வருகின்றோமே ஒழிய ஆறாவது காப்பியத்தை எம்மால் இனங்காண முடியாத நிலைகானே இன்றும் நம்மிடையுள்ளது! எங்கு புரட்டினாலும் எப்படிப் புரட்டினாலும் வள்ளுவத்தைத் தானே சுற்றிச் சுற்றி வருகின்றோம்.

ஆனால் புலம் பெயர் நிலங்களில் வாழ் தமிழினத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே தமிழ்ச் சொல்லாதிக்கம் எழுத்தாதிக்கம் தனது பலத்தை இழந்து வருவதை நாம் புறக்கணிக்கக் கூடாது.

கவி கட்டுவதற்கும் கவிஞனுக்கும் இடையே இடைவெளி அதிகம் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து.

கவி கட்டுவோர் எம்மிடையே நிறைந்து வருகின்றார்கள். இவர்களைச் சொல் கட்டுவோர் அல்லது சொல்லடுக்குவோர் என்றும் வரையறுக்க முடியும். கல்லடுக்குவது கட்டடக்கலைகளில் ஒன்று. சொல்லடுக்குவதும் 'ஒரு கலையாகி வருகின்றது.

கட்டு, முட்டு, தட்டு, எட்டு, என்று எதுகைகள் வர எப்படி வரிகளை அமைக்கலாமென அகராதிகளைப் புரட்டிப் பார்த்து மூனையிற் சிக்கும் அரை, கால், முக்கால் வரிகளை எழுதி அவற்றைக் கவிதைகளாக்கிப் படைப்பவர்களும் நம்மிடை இருக்கின்றார்கள்.

இங்குள்ள ஒரு வானொலியில் இவ்வாறான ஒரு கவிதையை ஒரு வானொலி அறிவிப்பாளர் படித்துப் புளகாங்கிதம் அடைந்ததைக் கேட்க நேர்ந்தது.

புலம் பெயர் நிலங்களில் கவி தருவது மிகவும் சலபமான காரியம்.

ஒரே ஒரு வரிகளைத் தொடுத்தெழுதி விட்டு இங்குள்ள விலாசப் பத்திரிகைக்கு அறிவித்தாற்போதும், அவர்கள் கவிஞர்கள் வரிசையில் போட்டு விலாசப்படுத்தி விடுவார்கள்.

இவர்களுக்கு இங்குள்ள பத்திரிகைகளிலும் வானொலிகளிலும் கூட, அமோக வரவேற்பு இருக்கமுடியும். காரணம் பத்திரிகையில் இருப்பவனுக்கும் வானொலி அறிவிப்பாளனுக்கும் கவிஞனையும் கவிதையின் பிறப்பையும் உய்த்துணரக் கூடிய தரிசனம் இருக்கவேண்டியதேயில்லை. திரைப்படப் பாடல் வரிகளை உச்சரிக்கத் தெரிந்தவன் இன்று வானொலியறிவிப்பாளனாக முடியும்.

ஒலிவாங்கியைப் பிடித்தவுடன் கலை, கவிதை இலக்கிய விமர்சகனாகி விடுகின்றார்கள். இங்குள்ள ஒரு சில அரைகுறைகள் புலம் பெயர் நிலங்களில் இது சகஜமாகி வருகிறது. வரலாற்றைத் தூசிப்பவனும் தமிழர் வாழ்வியலை மறுப்பவனும் கூட எங்கள் வானொலிகளுக்குள் நுழைந்து விட முடியும்! பத்திரிகைகளுக்குள் நுழைந்துவிட முடியும்.

ஊடகத்திற் பார்க்க முடியாத ஒன்று பொறுப்புணர்ச்சி! சமுதாயப் பொறுப்புணர்ச்சி!

தமிழையும் தமிழினத்தையும் விற்க முடியுமானால் விற்போமென்பவனுக்கு நம் ஊடகங்களில் நிறைய

இட முண்டு. கருத்துச் சதந்திரமும் அதிகம்! சமுதாயத்திற்கு அறிமுகமில்லாத முகங்கள் சமுதாயத்தை விமர்சிக்கும் நிலை இங்கு நிறைய உண்டு!

சமுதாய வாழ்விற்குத் தமது நோக்கில் ஒரு துளியைக் கூடச் செலவு செய்யாதவர்கள் தமது சொந்தப் பணத்தில் ஒரு சல்லிக்காயையும் இழக்காதவர்கள். தமது சொந்த செலுகரியத்தில் ஒரு சிறு பங்கையும் அளிக்காதவர்கள். சமுதாயத்தின் நீர்வாணம் பற்றி எழுதித் தமது வயிற்றையும் ஒரு சில பத்திரிகைகளின் வயிற்றையும் நிரப்பும் நிலைமை இங்குண்டு.

ஆலயம் எற்காக? ஆண்டவன் எதற்காக? கலை கலாசார பண்பாடு என்றால் என்ன? என்ற கேள்விகளுக்கும் பதில்தா முயலும் சயநலக்கீடும்களின் அபூக்தகளைத் தாங்கிக்கொண்டு பல பத்திரிகைகள் தங்கள் இயலாமைகளை மறைத்துக்கொண்டு வருகின்றன.

சமுதாய வாழ்வு என்பது நிலம் கூடப் படாத எழுத்தாளர்கள், கத்துவமேதைகளாக மதிக்கப்பெற்று வருகிறார்கள் ஒரு சில பத்திரிகைகளால். இது புலம் பெயர் நிலத்தில் மட்டும்தான் நடைபெறமுடியும் காரணம் சமுதாயப் பொறுப்புணர்வு என்பது துச்சமாக மதிக்கப்படும் உலகம் இது என்ற நம்பிக்கைபோலும்!

இலக்கு ஏதாவது ஒன்றில் அல்லது பலதில் ஆழமான பிடிப்பு எளிமை. தூய்மை? உலகநோக்கு, மனித நேயம், உயர்ந்த இலட்சியம், சுவீர்த எண்ணம் நினைத்தது காட்டும் முகம், எண்ணியது பேசும் துணிவு, இயற்கையை வணங்கும் பணிவு ஏனைய உயிர்களின் இன்பதுன்பங்களைத் தன்னுள் ஏற்றுக்கொள்ளும் இயல்பு, என்ற இவற்றின் பின்னணிக்குள் வாழக்கூடிய ஓர் ஆத்மா தனது நம்பிக்கைகளுக்காக தனது குறிக்கோளுக்காக இழப்புக்களையும் இன்னல்களையும் அனுபவிக்க நேரும்போது உண்மையான கவிதை வெடிக்கெழுமுடியும். உண்மையைத் தரிசிக்கும்

ஒரு ஆத்மாவுக்குத் தன் மொழியில் ஆளுமையிருக்க நேரிடிலும் உண்மையான கவிதைகள் வெடிக்கெழுமுடியும்! இதனாற்றான் பல காதலர்கள் கவிதைகளைப் பொழிக்கிறார்கள்.

தானும் மையும் கிடைத்துவிட்டாலும் பிரசுரிக்க பத்திரிகைகள் ஏடுகள் இருப்பதாலும் உருவாகும் கவிஞர்களால் உலகு, போற்றும் கவிதைகளைப் படைக்கமுடியாது. இந்த உண்மையை எங்கள் இளைய சந்ததியினர் புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியம்!

நமது சமுதாயத்தைத் தங்கள் தாய் மொழியில் மொழியாளுமையை நோக்கித் தவமிருத்தல்வேண்டும்!

உண்மையான கவிதைகளை மொழி பெயர்ப்பது கடினம். ஒரு கவிஞனின் ஆழமான உணர்வுகளை அவனது ஆத்மார்த்த அலைகளை மொழிபெயர்ப்பது மிகமிகக் கடினம். அவனது மொழிப் பிரவாகத்தை அவனது உணர்வுச் சூழலை வேற்று மனிதர்களால் வேற்று மொழியில் மொழி பெயர்க்க முடியாது.

இதனாற்றான் பாரதியின் கவிதைகளின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பினைச் சிக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. குள்ளநோக்கு, குறுகிய சிந்தனை, காண்டல் மனோபாவம், குறுக்குவழி, சித்தலாட்டம், ஏமாற்றும் பண்பு, இருண்ட உள்லம், பிறரை அபகரிக்கும் எண்ணம், கால் நக்கி வாழும் கையாலாகாத தனம் இந்த வரிக்குப் பிறகு இதுதான் வருமென்றோ இந்தக் கருத்தின்பின் இதுதான் வரவேண்டுமென்றோ குந்தியிருந்து குருட்டியடிக்கும் குப்பாடித்தனம் கவித்துவமாகாது. உயரிய எண்ணமும் உள்ளத்தின் தூய்மையும் உலகின் மேன்மையுமே ஒரு கவிஞனது களங்கள். பச்சைச் சயநலம், இலக்கற்ற வாழ்வு, கொள்கைப் பிடிப்பில்லாத பாதை, இழப்பறியாச் சுகம் இவைதான் ஒரு ஆத்மாவின் உடைமைகளாயின் அந்த ஆத்மா கவிபாடுவதைவிட சடுகாடு காப்பது

மேலேன நினைக்கிறேன்.
யாமறிந்த புலவர்களிலே கம்பனைப் போல் வள்ளுவன் போல் இளங்கோவைப்போல் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை என மிகவும் ஆணித்தாமாகக் கூறுவதற்கு பாரதி இப்புலவர்களிடம் ஏதனைக் கண்டான்? என்ற கேள்விக் குய் பதில்காண வாசகர்களையே கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.
இன்னும் வரும்..

குழறல் தொடரும்

இராஜகோபுர விவக்கம்

சமயம் என்பது முக்கியமாக மனிதனுடைய நம்பிக்கை, கடங்குசாங்கனும் அவற்றிற்கு ஆதரவான ஐதீகங்கள் இன்றுவரை மக்கள் மத்தியில் நிலைத்து நின்று மனிதனுடைய ஆக்க வாய்ப்புக்கு வழிகாட்டும் வகையில் ஒரு வடிவாகவும் உயிர்தியான ஒரு சித்திர முறையாகவும் விளங்குவது. மனிதனுடைய வாழ்க்கை நிறப்பு முகம் இறப்பு வரை கலைகளுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு சமயச் சடங்குகள் சமீபகாலங்களில் கொண்டு வரப்பட்டன. உணர்ச்சி வயப்பட்டு வாயும் மனிதனுடைய வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்தும் வகையில் சடங்குகளாகக் கிரியைகள் வழிபாட்டு முறைகள் என்பன அமைவது போல அவ்வாறும் தூய உள்ள கலை வடிவங்களாக விற்பன்கள் ஓவியங்கள் போன்றவை இசை, நடனம், நாட்டியம், நாடகம், இலக்கியம் போன்றவை மனித உணர்ச்சிகளை உயிர்ப்பித்துப் பண்படுத்திச் செம்மைப்படுத்தி மனிதனை உயர்நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதற்கும் பயன்படும் பண்பாட்டுச் சின்னங்களாக விளங்குகின்றன. சமய வழிபாடும் கலாசாரமும் மனித உணர்வை அகழும் புறமும் ஆய்மைப்படுத்தி படிப்படியாக உண்மையை அறிந்து படும் மனத்தை அடக்கி புலன்களை ஒடுக்கி மன ஒருமைப்பாட்டிற்கு வாய்க்காலைப்படுத்து இன்பம்

மகிழ்ச்சி சாந்தும் பக்தி அமைதி மன உணர்வுகளை வழங்குகின்றது. தெளிவு போன்ற சமய நூல்கள் பரமாத்வைப்பற்றியும் அவற்றின் உண்மைத் தத்துவங்கள் பற்றியும் ஆன்மாக்கள் முத்தியின்பதை அடைவதற்குரிய வழிகள் பற்றியும் ஆன்மாக்கள் பெறக்கூடிய உயர்த்த அனுபவங்கள் பற்றியும் விபரித்துக் கூறுகின்றன. இவைகளை யெல்லாம் சமய நூல்களிலும் ஆகம சாஸ்திரங்களிலும் சமய இலக்கியங்களிலும் புராண இதிகாசங்களிலும் கற்றுத் தெளிவடைய முடியாதவர்களுக்கு ஆலயங்களில் காணப்படும் அழகிய கலைக்கூறுகள் ரசானுபவத்தை உணர்த்தும் வகையில் இராஜகோபுரம் அமைகின்றது. ஞானசிரோமண பண்டிதர் இ. வடிவேல்

மலர்களும் பழங்களும் பூசைக்கு ஏன்?

பலவித வர்ணங்களில் பார்ப்பதற்கே அழகான சிவந்தியாக அமைந்திருப்பவை மலர்கள். அவற்றின் வாழ்க்கை மிகக் குறுகியது. ஆனால் அந்தச் சொற்பேரத்திலேயே அது காற்றில் மணம் தீர்ச்சி நம்மை எல்லாம் மகிழ்விக்கிறது. தன்மீடும் உயர்ந்த மகரந்தத்தை வளர்க்குக்கு கொடுத்து விடுகின்றது. தன்னுடைய பெருமையை எந்தவிதமும் வெளிப்படுத்திக் கொள்ளாமல் தியான உணர்வுடன் இவை செய்கின்றது. அதேபோலப் பழங்கள் மரத்தின்கீழ் அவிவலைவையும் உறிஞ்சி எடுத்து மனிதனும் மிருகங்களும் பறவைகளும் வளம் உண்டாகக் கொடுக்கிறது. தந்தை பக்குவத்தில் இனிமையுடன் தன்னைப் பிறருக்கு உணவாக சந்து தியாகம் செய்து கொள்கிறது. பூதனைப் பறிக் காமல் விட்டுவிட்டாலும் அது கனிந்து உதிர்ந்து மண்ணுடன் கலந்து நனது சந்தையை பூசிக்களுக்கும் வித்தை மீண்டும் மண்ணில் உயிர்ப்பிக்கவும் கொடுத்து உதவுகின்றது. மலர்களும் கனிகளும் இயற்கையின் வடிவங்களில் தியாக உணர்வைக் காட்டும் அற்புதமான சின்னங்கள். அதனால் அவை இரண்டும் ஆன்ம வளங்கு மிகவும் உகந்தவைவாகும்.

ஆண்டுக் அனுபவங்கள்

கடலூரில் என் மணதிற்குகந்த தோழியருள் மைதிலியும் ஒருவர். அவருடைய வீட்டில் சுவாமி தம் அற்புதங்களைத் தொடங்கி நடத்திவர நினைத்தார்போலும். அங்கு விபூதி சந்தணம், குங்குமம், பஞ்சாமிர்தம் போன்ற பொருள்கள் சுவாமி படத்திலிருந்து வரத்தொடங்கின. நாள்தோறும் பக்தர் பலர் வந்து சேவித்துப் பிரசாதம் பெற்றுச் சென்றனர்.

பின்னர் 1970இல் கடலூரில் மஹிளா தொடங்கப் பெற்று சிறப்புற நடைபெற்றும் வந்தது. அதன் பின்னர் மூன்று ஆண்டுகளில் சமிதியும் துவங்கப் பெற்றது.

மைதிலி வீட்டைப் பழுது பார்த்து சரி செய்ய வேண்டியிருந்ததால் வீட்டு உடமையாளர் விரும்பியபடி மைதிலி வீட்டைக் காலி செய்ய நேர்ந்தது. அதன்போது என்னுடைய வீட்டில் ஒரு பகுதி காலியாக இருக்கவே அங்கு குடிவந்தார் மைதிலி. புது வீட்டில் சுவாமியின் திருவிளையாடல்கள் மேலும் பெருகின. பக்தர்களும் பெருவாரியாக வரத்தொடங்கினர். மைதிலி வீட்டுக் கூடம் அனைவரும் அமர்ந்து பஜனை செய்யப் போதவில்லை.

என் வீட்டின் பின்புறம் உள்ள தோட்டத்தில் பசுக்கள் கட்டுவதற்கு ஒரு பெரிய கூடம் அமைத்திருந்தோம். 1970ஆம் ஆண்டு இறுதியில் என் கணவர் சென்னை அருகிலுள்ள எண்ணூரில் பணியாற்றச் சென்ற போது பசுக்களை விற்றுவிட்டு எண்ணூருக்குச் சென்றுவிட்டோம்.

எனவே அந்த மாட்டுக்கொட்டகை காலியாகவே இருந்தது. பக்தர்கள் பெருகி வரவே பஜனைகள்

நடத்த இடம் போதவில்லை என்றும் அதனால் வெறிதே கிடக்கும் மாட்டுக் கொட்டகையில் பஜனைகள் நடத்தலாமா என்றும் மைதிலி அனுமதி கேட்டு எண்ணூருக்கு எழுதினார். என் கணவரின் ஒப்புதலோடு சரி என்று விடை எழுதினேன். சுமார் 20 அடி சதுரமாக இருக்கும் அந்தக் கூடத்திற்கு கதவுகள் ஜன்னல்கள் வைத்துப் பொருத்தினர். மங்குலர் ஒருகள் வேயப்பட்டிருக்கும் கூடம் அது. அதில்

சுவாமியின் திருவுருவம் அமர்ந்திருக்க ஓர் அழகிய தாமரைப் பூவடிவில் மேடை அமைத்து ஓர் எழிலார்ந்த கோவி லாக மாற்றிவிட்டனர் அந்த மாட்டுக் கொட்டகையை. கிருஷ்ணாவதாரத்தில் கோபாலனாக விளங்கிய ஸாயி பிரானுக்கும் பசு தொழுவம் கோவி லாக அமைந்ததில் வியப்பில்லை அல்லவா!

மஹிளா தொடங்கி ஓராண்டு ஆகிறது. ஆண்டுவிழா கொண்டாட எண்ணியவர்களாக ஏற்பாடுகள் செய்தனர். அந்தச் சமயம் நானும் கடலூர் செல்ல நேர்ந்ததால் எனக்கும் விழாவில் பங்குபெறும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அன்று விடியற்காலம் நகர சங்கீர்த்தனம் செல்ல ஆயத்தமானோம். அப்போது மைதிலியின் அன்னையார் வந்து இன்பகரமான கணவு ஒன்று கண்டதை எங்களிடம் விவரித்துக் கூறினார். அவருடைய கனவில் சுவாமி ஆண்டு விழா காண வருகிறாராம் தெரு கதவிலிருந்து அவரை

மேளதாளத்தோடு பூரண சும்பத்துடன் வேத முழக்கங்களுடன் சுமார் 150 அடி தொலைவு மலர் தூவியபடி மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறோம். அனைவரும் நீளமாக நடந்து வந்த ஐயன் கோவிலில் உள்ள தாமரைப் பூவில் சென்று அமர்கிறார். இங்ஙனமாகத் தான் கனவு கண்டதை மைதிலியின் அன்ணையார் கூறியதும் நான் மெய்சிலிர்த்துப் போனேன். என்னுடைய இல்லத்திற்கு இத்தனை புண்ணியமா? ஆண்டவனையே அழைத்து வரும் அளவிற்கு அவ்வளவு நல்வினை நான் செய்துள்ளேனா? என்று மெய்மறந்து மகிழ்ந்தேன். பின்னர் ஆண்டுவிழா சிறப்புறவே நடைபெற்றது.

அதன் பின்னர் ஒரு சில ஆண்டுகளில் பலபல காரணங்களினால் பஜனைக் கூடத்தை மாற்றவேண்டும் சமீதியை வேறு இடத்தில் நடத்தவேண்டும் என்று பலமுறை முயன்றனர். உறுப்புினர்களிற் சிலர் ஒருமுறை சென்னையில் ஒரு வீடு வாங்க நினைத்து அதற்குப் பணம் சற்று தேவைப்படவே கடலூர் வீட்டின் பின்புறம் வெறிதேகிடக்கும் தோட்டத்தை விற்று விடவும் முயன்றோம். நானும் என் மகனும் அப்பகுதியில்தான் சுவாமியின் கோயிலும் இருக்கிறது. பஜனை செய்ய முன்புறம் ஒரு மண்டபம் அமைத்துத் தத்துவிடலாம் என்று கூட மாற்றுவழி ஒன்று கூறினார் மகன். சமீதியின் அண்மையிலேயே வேறு சில இடங்களையும் முயன்றனர். சமீதி அமைக்க இறுதியில் வேறு ஒரு பகுதியை விற்று வந்த பணத்தைக் கொண்டு மகன் வீடு வாங்கிவிடவே தோட்டமும் சுவாமியின் கோயிலும் அங்ஙனமே நிலைத்துவிட்டன.

(இன்னும் அனுபவங்கள் வரும்..)

வாசகர்களே! உங்கள் சிந்தனைகளை எமக்கு எழுதுங்கள். கனம்தரத்திருவருள் தயாராக இருக்கின்றது

ஏழுஞ்சு வீடு ஹு

தன் குரவான மறைஞானசம்பந்தரைச் சிவபெருமானாகக் கருதி இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. இறைவனை எண்குணத்தான் என்று குறிப்பிடுகின்றது. பிற சமயக் கொள்கையாளரை அணுகவேண்டாம் என்பது போன்ற கருத்துக்களும் வருகின்றன. இறையருளின் பெருமை பேசப்படுகிறது. இறைவன் எட்டுக்குணங்களை உடையவன். எண்குணத்தான் என்ற கருத்து திருக்குறளிலே வருகின்றது. நெஞ்சுவிடு தூதிலும் அவனுக்கு இயல்பான குணங்கள் எட்டு என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

..என்பிறவி சர்த்தான் - விறல்சொல்லுக்கு எட்டாணை, யார்க்கும் எழுதி இயல்குணங்கள் எட்டாணை - க. கணேசலிங்கம் -

மயில்

இது முருகப்பெருமானுக்குச் சிறப்பாகவுள்ளது. சூரபத்மனை வேலால் பிளந்து, ஞானமீந்து மயிலாக்கி அடிமை கொண்டது.

முருகன் அழகுடையவன். அதை விளக்க அழகுள்ள மயிலை வாகனமாக்கினார். மயிலின் காலின் கீழ்ப் பம்பு இருக்கிறது. அது சத்தியைக் குறிப்பது. சத்தியை அடக்கி ஆளும் சத்தி வடிவேலன்தான் என்பது.

திரோதான சத்தியாய் ஆன்மாக்களின் ஆணவ மலத்தை முதிர்வித்துப் போக்கி, அருட் சத்தியாய் மலத்தை முதிர்வித்துப்போக்கி அருட் சத்தியாய் நின்று ஆட்கொள்பவர் தாமே என்பது. பிரணவத்தைப் பீடமாயக் கொண்டு மேலாய் விளங்குபவர் தாமே என்பது.

விந்து தத்துவமாகிய சத்தியே உலகத்தை விரித்துக் காட்டுவது. அச்சத்தியின் விரிவை விளக்கவே மயில் தோகையை விரித்த வாகனமாய் இருப்பது என்று இன்னோரன்ன பல கருத்துக்களைக் கூறுவர்.

என் தேசத்து ஆத்மா

-நவஜோதி ஜோகரட்ணம்-

தீப்பிழம்பை கக்கிக் கொண்டு..
மயக்குகின்ற..
மாலைச் சூரியன்..
பணிபுகார் போக
மக்கி பயந்த வீதியோரங்கள்..
புகைத்து இரைகின்ற
மீனும்பற்ற வாகனங்கள்..
அங்கலாய்த்து..
அவசரமாக..
எக்கம் சுமந்த விழிகளோடும்..
புழுக்களாக அசையும் ஜனத்திரள்..
புழுதிகள் மூக்கை அரிக்கின்ற
ஓர்ப்புறத்தில்..
ஓற்றைக் காளுடன்..
என் தேசத்து ஆத்மா ஒன்று
தரையில்..
கோரம் நிறைந்த உருண்ட.. கண்
கள்
கொப்புளித்த சிவப்பு உருகுகள்..
உருண்டு தீர்ண்டு
ஊக்கையில் புரண்ட உடம்பு
நகங்கள் நீண்டு
நறுக்காது அடைத்துக் கிடந்தது..
சறை பஞ்சுபோல்
பூஞ்சணம் பிடித்த தாடி..
சிலந்திக் தூசு வீசின்தது போல்
புருவம் மழப்பால் பறிந்திருந்தது..

கறள் பிடித்த மூக்குப்பேணியும்
அசத்தமான அலுமினியக் கிண்ணமும்
பரிதவித்துப் பரிசுரித்தது..
பார்வையில்.. எழமையின்..
பழைய றேல்குகள் பறிந்து
பயங்கரம் பற்றியிருந்தது..

என் சிந்தைக்குள் உறைந்த
அந்த மானிட விலங்கின்
அத்தனை தோற்றத்திலும்..
அகன்ற

எதிர்பார்த்தது
ஒரு புன்னகை என்னி மீருந்து..

குயிட்ட விலும்
என்னைக் குடைந்த
அந்த ஆத்மாவை
விழித்துப் புன்னகைத்தேன்

மெளனத்தைக் கலைத்து
மொழி லயத்து எழுப்பியது
மனிதத்தை நேசிக்க
சுருதி கொய்பளித்து
இளமையைக் கரைத்து
ஜீரணம் அடையாது..
பேர்க்களத்துப் பூக்களாக
என்னுள் பிரளயமாகி..
தணலாய்க் கொதித்து
புகைத்துவிட்டேன் என் வாழ்வை
என்றது அந்த ஆத்மா

அவன் விசம்பலில்
மீன்சாரம் பிறந்தது
விழித்துப் புன்னகைத்த
என் புருவங்கள்..
சிலிர்த்துச் சுருங்கி
சிறுகி நெகிழ்ந்தது என் உள்ளம்

தெரியாத அந்த ஆத்மாவை
புரியாத பொழுதில்
புழுதியில் உரைந்து
யாசித்தது என் நெஞ்சம்

முகம் சுனிக் கும்
மனிதச் சடலங்களை
மீண்டும்
வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தது
அந்த ஆத்மா..

THIRUVARUL

Dear children,

This is the third issue of Thiruvarul and I am so happy you have appreciated our past issues.

Thiruvarul is not a traditional Magazine. It has its own aims and objectives. You all learn mathematics in your schools and colleges. Mathematics is a tool for understanding all other subjects including religion.

Mathematical thinking and approach will help you to analyse and to make valid conclusion in religious matters.

You do not need to forget religion if you do not understand some religious matters.

You may not accept some religious views and you may become frustrated by following a religious path but don't put your head down.

Please wake up!

We will think. We will organise ourself. Life is ours. No body cant destroy our life by their own views. All views are simply opinions. Our life and our own views are more important than others.

We are the tools of God which will be looked after by the Lord.

Please wake up.

Spend some time reading the articles in Thiruvarul.

I have selected good articles to wake you all from unwanted sleeping.

Explore your opinions and explore your doubt.

Yours

Thayalan Uncle.

THE SECRET OF HAPPINESS

To a land where people cease from coveting peace comes of course.

—Lao Tsu

Everyone wants to be happy. This is the all-consuming drive that powers everything from our daily routines to the growth of civilization. Spiritual practices are so rewarding because they not only make us happier, but ultimately open the door to bliss, a type of happiness that is infinitely more profound and satisfying than any of our usual fleeting pleasures.

Although everyone wants happiness, most people suffer from tragically mistaken ideas about what brings it. Worse still, once we decide on what we think will make us happy—whether it be fame or fortune, people or possessions—we tend to become attached to them. To know happiness and bliss, we need to change our motivation. This means reducing craving for those things that do not

bring true happiness and redirecting desires to those that do. The first practice helps us change our motives by: recognizing our mistaken ideas about what brings happiness
relinquishing attachments
recognizing and seeking what truly fosters happiness

MISTAKEN IDEAS ABOUT WHAT BRINGS HAPPINESS

What leads to true happiness? A glance at our possessions and priorities, our society and media, makes it very apparent what most people *believe* will bring true happiness: *things—and lots of them*. Each billboard and neon sign, every radio and television wails forth a siren song suggesting that if we just buy this, own that, taste this, then real contentment will finally be ours. Our culture is fixated on the physical four—some of money, sensuality; power, and prestige—we are lost in the seductive illusion that if we can somehow just get enough of them, we will finally be fully and forever happy. By contrast, the great religions

are downright heretical. They practically scream in horror at such ideas, which they regard as absolute nonsense. Certainly we need enough money to live on, and the physical foursome can indeed be pleasant. But to believe that one of them or all of them can produce profound, enduring happiness, let alone bliss, is a delusion.

Century after century and sage after sage, all the great religious traditions have begged us to recognize a crucial fact: No outside sensation or possession can ever give us full or lasting satisfaction. In fact, obsession with wealth and possessions tranquilizes us with trivia and distracts us from what is truly important in life. As Chuang Tzu, one of the greatest Taoist sages, warned, "You use all your vital energy on external things and wear out your spirit." Mohammad summarized the problem by pointing out that "It is difficult for a person laden with riches to climb the steep path that leads to bliss." Jesus asked, "For what is a man profited, if he shall gain the whole world, and lose his own soul?"

True happiness and bliss are available *if* we know where and

how to look for them. Before we explore this possibility, we need to ask two crucial questions:

- 1) "What evidence is there to back up the great religions' claim that external pleasures are less than fully satisfying?"
- 2) "If this claim is true, why do we become so hypnotized by these pleasures and how can we free ourselves from their spell?"

The Science of Satisfaction

Never in human history have so many had so much. Though more than half the world suffers horrendous poverty, the other part enjoys riches undreamed of by history's greatest kings. Cars and computers, telephones and televisions, faxes and refrigerators, fresh food and frozen delicacies: the list of possessions and possibilities is virtually endless. We are awash in technological wizardry, labor-saving devices, and pleasant pastimes. The richest person in past history had only a tiny fraction of the pleasures available to many of us.

Are we happier for having them? According to psychologist David Myers, who wrote *The Pursuit of Happiness*, the answer is "a little

bit.” Considerable research shows that once we have escaped poverty and our basic needs are met, further income and possessions add remarkably little to our well-being. Myers summarized the situation:

Strangely, however, there is only a slight tendency for people who make lots of money to be more satisfied with what they make. It’s true: Satisfaction isn’t so much getting what you want as wanting what you have.

Take the case of the United States. During the thirty years from 1960 to 1990, the average person’s buying power and possessions doubled. Did this double happiness? Myers’s painful conclusion: Our becoming much better-off over the last thirty years has not been accompanied by one iota of increased happiness and life satisfaction.

These facts come as an enormous shock to most people. They demolish the central assumptions about happiness around which so many lives and cultures revolve. Millions of people sacrifice their health to become rich; capitalists and economists believe that money is the central human motive; countless consumers are forever buying the latest gadget; and politi-

cians keep dangling research agrees with the world religions: more and more money and possessions do not bring more and more happiness.

A Balanced Life

The richest among you is the one who is not entrapped by greed....

The miser is the poorest of all.

There is a very common misunderstanding that has caused enormous amounts of unnecessary suffering. Physical pleasures such as money, sex, and possessions are not inherently bad, nor is having them evil. They are some of the pleasures of life and certainly we can enjoy them. In fact, the monotheistic traditions — Judaism, Christianity, and Islam — sometimes refer to them as gifts of God and describe our world as a garden of earthly delights. However, if we make the fatal mistake of believing that these pleasures are the best, or the *only* source of joy, we become addicted to them as surely as heroin users become slaves of their drug.

What we need is a comprehensive, balanced view — a philosophy of life—that recognizes and honors the appropriate pleasures and accords each an appropriate place in life. The

world religions do this, and Hinduism offers a particularly clear account.

KEA UPAISHAD

PART I

WHO sends the mind to wander a far? Who first drives life to start on its journey? Who impels us to utter these words? Who is the Spirit behind the eye and the ear?

It is the ear of the ear, the eye of the eye, and the Word of words, the mind of mind, and the life of life. Those who follow wisdom pass beyond and, on leaving this world, become immortal. There the eye goes not, nor words, nor mind. We know not, we cannot understand, how he can be explained: He me is above the known and he is above the unknown.

Thus have we heard from the ancient sages who explained this truth to us.

What cannot be spoken with words, but that whereby words are spoken: Know that alone to be Brahman, the Spirit; and not what people here adore. What cannot be thought with the mind, but that whereby the mind can think: Know that alone to be Brahman, the Spirit; and not what people here adore. What cannot be seen with the eye, but that whereby the eye can see: Know that alone to

be Brahman, the Spirit; and not what people here adore. What cannot be heard with the ear, but that whereby the ear can hear: Know that alone to be Brahman, the Spirit; and not what people here adore. What cannot be indrawn with breath, but that whereby breath is indrawn: Know that alone to be Brahman, the Spirit; and not what people here adore.

THE UPANISHADS

You only perceive that appearance of Brahman that lies in the senses and is in you. Pursue your meditation.

Disciple. I mean to know.

I do not imagine 'I know him well', and yet I cannot say 'I know him not'. Who of us knows this, knows him; and not who says 'I know him not'.

He comes to the thought of those who know him beyond thought, not to those who imagine he can be attained by thought. He is unknown to the learned and known to the simple.

He is known in the ecstasy of an awakening which opens the door of life eternal. By the Self we obtain power, and by vision we obtain Eternity.

For a man who has known him, the light of truth shines; for one who has not known, there is darkness. The wise who have seen him in every being, on

leaving this life, attain life immortal.

PART 3

Once upon a time, Brahman, the Spirit Supreme, won a victory for the gods. And the gods thought in their pride:

'We alone attained this victory, ours alone is the glory.'

Brahman saw it and appeared to them, but they knew him not. 'Who is that being that fills us with wonder?' they cried.

And they spoke to Agni, the god of fire: **'O god all-knowing, go and see who is that being that fills us with wonder.'**

Agni ran towards him and Brahman asked: **'Who are you?'** **'I am the god of fire,'** he said, **'the god who knows all things.'**

'What power is in you?' asked Brahman. **'I can burn all things on earth.'**

And Brahman placed a straw before him, saying: **'Burn this.'** **The god of fire strove with all his power, but was unable to burn it. He then returned to the other gods and said: 'I could not find out who was that being that fills us with wonder.'**

Then they spoke to Vayu, the god of the air. **'O Vayu, go and see who is that being that fills us with wonder.'**

Vayu ran towards him and Brahman asked: **'Who are you?'** **'I am Vayu, the god of the air,'** he said, **'Matarisvan, the air that moves in space.'**

'What power is in you?' asked

Brahman. **'In a whirlwind I can carry away all there is on earth.'**

And Brahman placed a straw before him saying: **'Blow this away.'** The god of the air strove with all his power, but was unable to move it. He returned to the other gods and said: **'I could not find out who was that being that fills us with wonder.'**

Then the gods spoke to Indra, the god of thunder: **'O giver of earthly goods, go and see who is that being that fills us with wonder.'** And Indra ran towards Brahman, the Spirit Supreme, but he disappeared.

Then in the same region of the sky the god saw a lady of radiant beauty. She was Uma, divine wisdom, the daughter of the mountains of snow. **'Who is that being that fills us with wonder?'** he asked.

PART 4

'He is Brahman, the Spirit Supreme', she answered. **'Rejoice in him, since through him you attained the glory of victory.'**

And the gods Agni, Vayu and Indra excelled the other gods, for they were the first that came near Brahman and they first knew he was the Spirit Supreme.

And thus Indra, the god of thunder, excelled all other gods, for he came nearest to Brahman and he first knew that he was the Spirit Supreme.

Concerning whom it is said:

He is seen in Nature in the wonder of a flash of lightning.

He comes to the soul in the wonder of a flash of vision.

His name is Tadvanam, which translated means 'the End of love-longing'. As Tadvanam he should have adoration. All beings will love such a lover of the Lord.

Master. You asked me to explain the *Upanishad*, the sacred wisdom. The *Upanishad* has been explained to you. In truth I have been telling you the sacred teaching concerning Brahman.

Saiva Siddhantia Philosophy

k. Kaneshalingam

The philosophy of Saiva religion is Saiva Siddhantam. *Siddhantam* means the ultimate truth. Thirumanthiram is the earliest Tamil work where the word *Siddhantam* finds expression. Elements of this philosophy are found scattered in Vedas, particularly Vedantas, Agamas, early Tamil works and devotional hymns of Saiva Saints. Saint Meikandar (13th Century AD.) codified these philosophical thoughts and brought out a brilliant exposition of Saiva Siddhanta Philosophy in his

work *Sivagnanabodhain*. This work is considered the primary text of Saiva Siddhanta Philosophy. Fourteen Saiva Siddhanta works including *Sivagnanabodham*, are called *Meikanda Sastras* which are the authoritative works of the Saiva Siddhanta Philosophy. Two of these works belong to the earlier period than that of *Sivagnanabodham*.

Saiva Siddhantam posits three entities as eternal. They are *Pathi* or God, *Pasu* or Soul and *Pasam* or Bondage (materials of bondage). God is one and souls are many. *Pasam* consists of *Anavam*, *Kanmam* (*Karma*) and *Maya*. The Vedanta views Soul or Atma as a part of Brahman or God, and it comes out of it and goes back to it. *Maya* is an illusion. These Vedanta Views are not acceptable to Saiva Siddhantam. According to Saiva Siddhantam everything is seen as real and nothing is of illusory nature.

In the Siddhanta Philosophy *Maya* manifests itself as the body, its parts including the sense organs, the world and the materials of enjoyment or experience. These are called *Dhanu Karana Bhuwana Bhogam*. Birth and death are mere transformation from one state to another, an evolution from *Maya* and involution to it. Saiva Siddhantam believes that

only that which is in existence appear in any form and nothing comes out of void. This concept is called 'satkariyavadham' which is similar to the scientific view that energy is only transferable from one form to another and neither created nor destroyed.

Every religious tradition acknowledges evil. Yet it has defied solution in most of the traditions. Vedantic tradition views it as Brahman 'somehow' becoming souls entangled with ignorance or evil. Biblical tradition attributes the evil of the souls to the original sin of its ancestor Adam. While the former dismisses any acceptable reason for it, the latter accepts an unjust transmission of evil or sin to the innocent souls from Adam. The Saiva Siddhantam offers a plausible explanation that the eternal souls are enveloped with the evil called Anavam and the all merciful God is always with the souls helping to free them from its influence and bondage.

Saivaism in Tamil Land

Some aspects of Saivaism and its philosophy are seen in Tholkappiam, the earliest treatise on Tamil grammar. Some of the grammatical expressions and

verbal usages such as *uyir, niei, vinai*, etc., are identical with those in the Saiva philosophy. Even the word 'Kadavul' which is in common vogue now is seen in this ancient treatise. Unless the Saiva faith was in existence in the Tamil land long before the period of Tholkappiam such usages of words and identification to Saiva philosophical terms would not have been possible.

The book Thirukkural is a great contribution of the Tamils. It deals with every aspect of life - social, ethical, philosophical, etc., - and reflects the culture and civilization of the Tamil people. Though secular in its expression, many of its couplets reflect Saiva doctrine and its philosophy. Contents of these couplets and even the verbal usage had gone into the later Tamil literary and Saiva religious works.

Reference to Saiva religion and its doctrine are found in most of the Sangam works. The epics of Silappathikaram and Manimekalai, though propagating Jain and Buddhist faiths, refer to various aspects of Saivaism, including the dance of Siva, panchadchara mantra, attributes of Siva, His activities and the prevailing branches of Saivaism. Manimekalai is the first Tamil literature where Siva is spoken in His eight forms.

LEARNING ZONE

This section of the magazine is dedicated to youngsters of the present generation. This division teaches the basics of our traditional culture in a modern view. Please passively participate and explore your opinion time to time.

LESSON 1

General features of Hinduism

Many Hindus believe in a transcendent God, beyond the universe, who is yet within all living beings and who can be approached in a variety of ways. Such a Hindu might say that this supreme being can be worshipped in innumerable forms: as a handsome young man, as a majestic king, as a beautiful young girl, as an old woman, or even as a featureless stone. The transcendent is mediated through icons in temples, through natural phenomena, or through living teachers and saints. Hinduism is often characterized as being polytheistic, and while it is true that innumerable deities are the objects of worship, many Hindus will regard these as an aspect or manifestation of sacred power. Devotion (*bhakti*) to deities mediated through icons and holy persons provides refuge in times of crisis and even final liberation (*moksa*) from action (*karma*) and the cycle of reincarnation (*sarnsdra*). The transcendent is also

revealed in sacred literature, called the 'Veda', and in codes of ritual, social and ethical behaviour, called *dharma*, which that literature reveals. The two terms *veda* and *dharma* are of central importance in what might be called Hindu self-understanding.

VEDA AND DHARMA

The Veda is a large body of literature composed in Sanskrit, a sacred language of Hinduism, revered as revelation (*s-ruti*) and as the source of *dharma*. The term *veda* means 'knowledge', originally revealed to the ancient sages (*rsi*), conveyed to the community by them, and passed through the generations initially as an oral tradition. There is also a large body of Sanskrit literature, inspired but nevertheless regarded as being of human authorship, comprising rules of conduct (the Dharma literature) and stories about people and gods (the Epics and mythological texts called Purānas). These texts might be regarded as a secondary or indirect revelation (*smrti*).²⁵ There are also texts in vernacular Indian languages, particularly Tamil, which are revered as being

being equal to the Veda by some Hindus.

The Veda as revelation is of vital importance in understanding Hinduism, though its acceptance is not universal among Hindus and there are forms of Hinduism which have rejected the Veda and its legitimizing authority in the sanctioning of a hierarchical social order. However, all Hindu traditions make some reference to the Veda, whether in its acceptance or rejection, and some scholars have regarded reference to its legitimizing authority as a criterion of being Hindu. While revelation as an abstract, or even notional entity, is important, the actual content of the Veda has often been neglected by Hindu traditions. It has acted rather as a reference point for the construction of Hindu identity and self-understanding.²⁷

Dharma is revealed by the Veda. It is the nearest semantic equivalent in Sanskrit to the English term 'religion', but has a wider connotation than this, incorporating the ideas of 'truth', 'duty', 'ethics', 'law' and even 'natural law'. It is that power which upholds or supports society and the cosmos; that power which constrains phenomena into their particularity, which makes things

what they are. The nineteenth-century Hindu reformers speak of Hinduism as the eternal religion or law (*sanātana*).

Questions:

1. Explain the word **transcendent**?
2. What do you understand by the words *Moksa* and *Karma*?
3. Which language is used to compose *Veda*?
4. What do you understand by the word *Veda*?
5. What is the identity of a Hindu?
6. What is the phenomena behind *dharma*?

(Please spend some time to answer these questions.)

AIHILYA

S. SIVASEGARAM

Stones.

Above the earth, beneath the earth
hillocks and mountains,
rocks and fragments,
upright, fallen
stones.

Her husband, the sage, was a stone.
The God was a liar, but
no stone he,
only a male deity who lived
to survive the curse.
And she who had lived like stone
coming alive for that instant alone
truly became a stone.

On a day much later,
a God who crossed the seas to rescue a lover
only to thrust her
into burning flames-
who feared the town's gossip
and exiled her-
a God, yet unworthy of touching a stone-
stumbled upon her.

Had she not changed again
stone becoming woman
to live like a stone with a stone.
Had she remained truly a stone
she might have stood forever,
a mountain peak, undestroyed by time.

translated by Lakshmi Holmstium

KUMARANS

குமர்ன்ஸ்

Imports & Exports,
News Agent
Off Licence & Grocery

உங்களுக்கு அன்றாடம்
தேவையான லீலா
தயாரிப்புக்களை மொத்த
விற்பனை விலைக்கு வாங்கிச்
சிக்கனமடையுங்கள்

KUMARANS LIMITED

142 HOE STREET
WALTHAMSTOW
LONDON E17 4QR

TEL: 0208 530 3033

TEL: 0208 521 4955

Gnanam

Telecom Centers

NO CONNECTION CHARGES

G

Gnanam
Tarunahat

E

Eastern Call
Europe

A

Africa Com

Minutes based on E5 Card
0845 Access

Destination	Mins	Card	Destination	Mins	Card
Afghanistan	7	G	Indonesia	36	G
Albania	50	E	Japan	87	G
Algeria	39	G	Kenya	25	A
Angola	32	A	Kuwait	37	G
Armenia	32	E	Malaysia	100	G
Bahamas	52	G	Mauritius	20	A
Bahrain	26	G	Nigeria	22	A
Bangladesh	17	G	Oman	15	G
Bangladesh(Dhaka)	34	G	Palestine	90	G
Brazil	50	G	Pakistan	17	G
Brazil(saopaulo)	100	G	Russia(Moscow)	166	E
China	62	G	Saudi arabia	21	G
Colombia	51	G	South Africa	42	A
Croatia	45	E	Srilanka	32	G
Egypt	25	G	Thailand	31	G
Ethopia	11	A	Thailand(Bangkok)	52	G
Ghana	37	A	Ukraine	45	E
Hungary	71	E	Yugoslavia	40	G
India	14	G	Zambia	33	A
India(Bombay,Gujarat,N.delhi)	20	G	Zimbabwe	55	A
India (Punjab, Tamil Nadu)	22	G			

Local Access

10 HOURS

Based on E10 oard

Australia
Austria
Belgium
Canada
Denmark
Finland
France
Germany

Hong Kong
Ireland
Italy
Luxemburg
Netherlands
New Zealand
Norway

Portugal
Singapore
Spain
Sweden
Switzerland
USA
UK

Rates are 24 hours 7 days a week

Rates and billing conditions are subject to change without notice. E & EO.
Billing per minute. Effective from 14/12/2001. Different rates may apply for calls to national & international premium numbers and to national & international mobile phones. Different charges may apply for calls made from payphones and from mobile phones.